

Lions historia

Omkring år 1916 föddes tanken hos en grupp socialt engagerade män i Chicago att med hjälp av sina egna resurser och med stöd av andra bistå människor i nöd. En av dessa var försäkringstjänstemannen Melvin Jones. Tillsammans med sin hustru Amanda, började han brevväxla med personer som var lika övertygade som han, att världen behövde mera av medkänsla och mindre av självupptagenhet.

The Business Circle of Chicago Vid den här tiden hade "The Business Circle of Chicago" 200 medlemmar som representerade eliten av stadens köpmän, bankfolk och yrkesmän. Man träffades regelbundet vid lunchdags på The Old Boston Oyster House och precis som hundratals andra klubbar i USA var målsättningen att främja medlemmarnas intressen och ekonomiska vinning.

I den här utvalda kretsen hade 37-åringen Melvin Jones valts in tre år tidigare. Hans duglighet gjorde att han snart blev anlitad som sekreterare och man lyssnade gärna till honom. Vid ett möte föreslog han att man skulle överge målsättningen att endast verka för de egna intressena och i stället vidga sin horisont. Varför inte, frågade han, gå ihop med likasinnade i andra städer och på andra orter för att förbättra samhället och stödja de människor som lever där.

Styrelsen för The Business Circle godkände idén och Melvin Jones började sin livliga korrespondens med klubbar i andra delar av landet. The Optimism Wheel, Reciprocity Clubs, the Concordia Club of Omaha, Vortex of St. Louis and Detroit, the Lions Clubs of Indiana, the Business & Professional Men of St. Paul m fl blev tillfrågade.

Uppmuntrad av många kallade Melvin Jones slutligen till ett möte på Hotel LaSalle

Insidan på Hotell La Salle.

i Chicago den 7 juni 1917.

Hotellet är sedan länge försvunnet men Lions Clubs International har bestått och fick en utveckling som ingen kunde ana den gången. Idag är organisationen världens största serviceklubborganisation med över 48000 klubbar och med ca 1,4 miljoner medlemmar i 197 länder och geografiska områden.

Det dussintalet män som samlats på Hotel LaSalle var helt naturligt misstänksamma mot Jones och lojala mot sina

egna organisationer. Men praktiskt taget alla höll med om att en sammanslutning skulle bildas och att man skulle kalla till ett möte den 8 oktober samma år på Adolphus Hotel i Dallas i Texas. Som ett krav av majoriteten antog mötet namnet "Association of Lions Clubs". En av paragraferna sade: "Ingen medlem får sätta ekonomisk vinning som ändamål för sitt medlemskap".

Den 7 juni 1917 Lionrörelsen föddes alltså på Hotel LaSalle i Chicago den 7 juni 1917 men rörelsen slog ut i full blom först på kongressen den 8 oktober samma år. Beteckningen "Association of Lions Clubs" godkändes av 36 delegater som representerade 22 klubbar från 9 stater. Stadgar, arbetsordning och etik antogs och färgerna guld och purpur godkändes.

Innan dess hade man i Melvin Jones egen klubb grundligt diskuterat mötet i Chicago och enhälligt antagit förslaget: "Att styrelsen för The Business Circle of Chicago skall inleda förhandlingar med Dr. W.P. Woods, The International Association of Lions Clubs, och med andra klubbar rörande samordningen av dessa klubbar, och att nämnda styrelse skall ha fullständiga befogenheter att vidtaga anstalter avseende en sådan samordning, och vadhelst de gör under dessa förutsättningar skall anses som gjort av denna klubb och vara bindande för denna."

Dr. W.P. Woods ledde redan 27 klubbar Den i protokollet omnämnde Dr. W.P. Woods var faktiskt redan ledare för 27 registrerade lionklubbar, vilket kan tyckas förvirrande när man betänker att man just var i färd med att bilda organisationen. Woods kom emellertid att spela en viktig roll i de diskussioner man hade om att förena organisationerna. En av stötestenarna var namnet på organisationen, som skulle kunna accepteras av alla parter.

I protokollet från mötet kan man läsa ut att Woods efter långa diskussioner erbjuder medlemmarna sin organisations namn. Han sade bl a följande enligt protokollet: "Jag tror inte att namnet betyder särskilt mycket för en organisations framgång, det viktiga är männen bakom namnet. Lejonet är en symbol för styrka, det är djurens konung, och vi vill göra Lions till KLUBBARNAS KONUNG. Med hänsyn till att alla klubbar som är representerade här idag har olika namn, med hänsyn till att The Lions Clubs redan är en internationell organisation med omkring trettio klubbar i olika delar i USA och med hänsyn till att The Lions Clubs idag ej är representerade i några andra länder erbjuder jag därför i min egenskap av ordförande för The International Association of Lions Clubs dessa klubbar att uppgå i och bli medlemmar i The International Association of Lions Clubs".

Delegaterna beslöt att svara på erbjudandet inom 60 dagar och det blev Melvin Jones uppgift att ta emot besluten och verkställa dem. (Märk väl att Dr Woods talar om Lions som en internationell organisation som var representerade i flera stater inom USA med en internationell och en nationell avgift. Det finns idag ett fåtal klubbar i USA från den gången och som är äldre än organisationen. Världens äldsta lionklubb är "The Founder Lions Club of Austin" i Texas som bildades den 18 januari 1916).

Många namn på förslag Den nya organisationens namn var alltså bestämd till The International Association of Lions Clubs. Ganska snart startade en livlig diskussion om namnet. Förslag fördes fram att man borde ändra organisationens namn. "Vortex" (virvelvind, cyklon), var ett av många seriösa förslag och också "Rainbow" nämndes, syftande på Amerikas mest berömda division "Regnbågsdivisionen" under första världskriget. Ända fram till 1919 års convention i Chicago rasade diskussionen omkring eventuellt namnbyte. Då kom man äntligen fram till ett beslut. En ung advokat från Denver, Halsted Ritter, begärde ordet. Han sade ungefär så här: "Namnet LIONS syftar inte bara på lejonet, djurens konung, som representerar alla de egenskaper vi beundrar - karaktärsstyrkan, samarbetet och djärvheten - de fem bokstäverna i LIONS hänvisar också till vårt amerikanska medborgarskap och som är grunden för det här landets framtid och tillväxt: Liberty - Intelligence - Our - Nations - Safety - (Frihet, Klokhet, Vårt, Lands, Trygghet). Skriv orden på era fanor, Lions, rista in ordet i era hjärtan och låt varje människa uppleva de magiska och eggande bokstäverna".

Efter Halsted Ritters inlägg upphörde debatten och LIONS var säkert förankrat i medlemmarnas medvetande. Det blev aldrig mer tal om att ändra organisationens namn.

De första åren Dr William Woods var nu organisationens förste president och Melvin Jones utsågs till "Acting Secretary" i Lions International, den första verkliga

serviceklubbsorganisationen. Långt senare, i slutet av 70-talet bytte organisationen namn till Lions Clubs International för att en gång för alla slippa förväxlas med affärsdrivande företag och varunamn med Lions i namnet. Vårt namn och märke skyddas enligt staten Illinois lagar och all användning av märket, utöver våra brevpapper och annonser för aktiviteter, skall godkännas av juridiska avdelningen på huvudkontoret i Oak Brook.

Ur det globala perspektiv vi har idag, är det svårt att föreställa sig hur Lions Clubs International fungerade de första åren. Vi vet emellertid att pionjärerna tog på sig en enorm arbetsbörda. Förutom hjälparbetet på hemmaplan ställdes man inför uppgiften att bidra till krigsansträngningarna.

Förenta staterna hade kommit med i första världskriget i april 1917 och hjälpen till soldaterna engagerade många. Man sålde krigsobligationer och samlade in böcker och annan lektyr till krigsförbanden. Samtidigt drabbades Förenta Staterna av ”spanska sjukan” - den influensaepidemi som skördade otaliga offer över hela världen och inte minst i USA. Också här visade medlemmarna sin offervilja och hjälpte till på sjukhus och inom hälsovården utan tanke på de risker man själv utsatte sig för.

40 aktiva klubbar 1918 Mot slutet av 1918 kunde Melvin Jones rapportera aktiva klubbar och ett banktillgodohavande på USD 4 800. Lions började nu bli kända för sin hjälpverksamhet och sina insatser. Efterhand som allt fler medlemmar kommit till blev det tydligt att det behövdes en kommunikationskanal mellan dem. Då föddes tidskriften THE LION - eller som den hette, ”The Lions Clubs Magazine” - med Melvin Jones som redaktör. Det första numret kom ut den 1 november 1918 och hade 28 sidor. Idag finns det 32 olika utgåvor av The Lion som publiceras på 22 olika språk.

Det stormiga 20-talet Tjugotalet blev ett årtionde med en fantastisk tillväxt av lionrörelsen. I mars 1920 blev rörelsen för första gången internationell på riktigt. Lions vände blickarna norrut mot broderlandet Kanada och bildade Border Cities Lions Club i Ontario. Klubben, som senare bytte namn till Windsor, banade vägen för andra. Snart kom klubbarna i Toronto och Hamilton i Ontario till. År 1926 blev Kina lionrörelsens tredje land. LC Tientsin bildades och hade 55 medlemmar av olika nationaliteter. Det här året fick organisationen sin 1000:e klubb. **Klubben försvann av politiska skäl. Taipei (Taiwan) kom 1953. År 2002 startades två nya klubbar i Kina-Shanghai och Shenzhen. * Redaktionen tillägg.*

Mexico blev nästa internationella medlemsnation när LC Nuevo Laredo bildades 1927. Strax därpå hade klubbarna i Havanna på Kuba sitt första möte men tvingades upphöra med sin verksamhet vid den kubanska revolutionen 1959. Och apropå Mexico kunde man där registrera organisationens största klubbar. Så hade t ex LC Monterrey, Nuevo Leon inte mindre än 1600 medlemmar år 1966. LC Lubbock i Texas var störst i USA samma år med 475 lions.

Lionflaggan över Nordpolen En av de mera kända medlemmarna under den här tiden var amiralen Richard E. Byrd, som tillhörde LC Washington DC. Som en kuriositet kan nämnas att Byrd och hans chefspilot norrmannen Bernt Balchen, också Lion, förde med sig lionflaggan med emblemet, som nu var officiellt godkänt, när de flög över Nordpolen 1926 och samma sak hände när man flög över Sydpolen tre år senare. Lionflaggan var med den gången också. Det fanns inga gränser för Lions, ens då!

Medan hela världen gjorde allt större framsteg, fanns det en grupp medborgare som blev alltmer eftersatta. De handikappade och rörelsehindrade hade svårt att bli accepterade i samhället.

Helen Kellers tal År 1925 trädde den världsberömda författarinnan Helen Keller fram - själv dövblind och känd över hela världen för sitt mod och sin humanitära inställning - inför Lions

och ledde organisationen in på den väg som, utan tvekan, skulle förändra livet för miljontals blinda och synskadade människor.

Helen Keller, som hade bjudits in att tala vid den internationella kongressen i Cedar Point uppmanade åhörarna att bli "De blindas riddare". Hennes framträdande väckte ett sådant uppseende och en sådan entusiasm att man vågar påstå att Helen Keller ändrade Lions historia i ett slag.

Många klubbar hade naturligtvis redan tidigare haft som mål att göra livet drägligare för de handikappade. Det Helen Kellers gripande anförande åstadkom, var att stimulera varje enskild medlem och varje enskild klubb i organisationen att samarbeta för ett gemensamt mål - en kamp de endast kunde vinna tillsammans.

Innan delegaterna lämnade Cedar Point, hade de också röstat för att synvård och arbetet för de blinda skulle bli en av organisationens viktigaste aktiviteter framöver. Idag går den under namnet SightFirst!

Det här sade Helen Keller: - Kära Lions, ärade damer.

Jag förmodar ni hört legenden där tillfället beskrivs som en nyckfull dam, som bara knackar på dörren en gång, och om man inte öppnar dörren snabbt nog, fortsätter hon sin väg och kommer aldrig mer tillbaka. Och så skall det vara. Vackra och åtråvärda damer brukar inte vänta. Dem får man gå ut och ta fast. Jag är ert tillfälle. Jag knackar på er dörr. Jag vill att ni skall ta er an mig. Nu berättar inte legenden vad man skall göra när flera tillfällen uppenbarar sig vid samma dörr. Antagligen får man välja den man tycker bäst om. Jag hoppas att ni väljer mig. Jag är den yngste här, och det jag kan erbjuda er är fullt med utmärkta tillfällen att hjälpa andra.

The American Foundation for the Blind är bara fyra år gammal. Den växte fram ur de blindas tvingande behov och skapades av dem själva. Den är både nationell och internationell i fråga om uppfattning och betydelse. Den står för de bästa och mest upplysta idéerna hittills på detta område. Den syftar till att göra de blindas liv mer värt att leva, genom att öka deras ekonomiska värde och genom att ge dem glädjen att kunna syssla med normala aktiviteter. Försök att tänka er hur det skulle kännas att bli blind idag. Tänk er hur ni skulle snubbla och treva er fram mitt på dagen som om det vore på natten, det skulle vara slutet på ert arbete och ert oberoende. Hur glada skulle ni inte bli i detta mörker om en vän kom och tog er hand och sade: "Följ med mig så skall jag lära dig att göra en del av de saker du gjorde förr, när du kunde se" Detta är den slags vän The American Foundation ämnar bli för alla blinda i detta land, om bara de seende ville ge det stöd som krävs.

Ni har fått höra ett litet ord som kom från en annan människas fingrar*, en stråle av ljus från en annan människas själ, rörde mitt sinnes mörker, så att jag fann mig själv, fann världen och fann Gud. Det är på grund av att min lärare löste min gåta och bröt genom väggarna på det mörka tysta fängelse där jag satt, som jag nu kan arbeta för mig själv och för andra. Det är mer omtanke än pengar vi vill ha. Om gåvan inte åtföljs av givarens medkänsla och intresse, är den värdelös. Om ni bryr er om andra,

om vi kan få människorna i vårt sköna land att bry sig om andra, då kommer de blinda att övervinna sin blindhet.

Det tillfälle jag erbjuder er lions är följande: att stödja arbetet inom The American Foundation for the Blind. Vill ni inte hjälpa mig att snabbare nå den dag då det inte längre finns någon blindhet som hade kunnat undvikas, då det inte längre finns några döva och blinda barn som inte får undervisning och inga blinda män och kvinnor som inte får hjälp? Jag väddar till er lions, ni som har er syn och hörsel i behåll, ni som är starka och modiga och goda. Vill ni inte bli de blindas riddare i detta korståg mot mörkret?

* Helen Keller syftar här på sin lärare Anne Sullivan-Macy som lärde henne höra och tala - en fantastisk historia om hur en sedan ett-årsåldern dövblind flicka kunde lära sig tala.

De första kvinnliga medlemmarna Helen Kellers tal resulterade i att hon utsågs till hedersmedlem i Lions. Samtidigt utsågs också Anne Sullivan-Macy till hedersmedlem. Båda måste alltså anses vara de första kvinnliga lionmedlemmarna. Först många årtionden senare kunde kvinnorna söka sig till Lions som fullvärdiga medlemmar.

Utvecklingen avstannade Under 20-talet hade lionrörelsen expanderat norrut och också söderut och skapat en fast grund för framtiden, med all säkerhet långt bortom grundarnas mest optimistiska och vildaste drömmar. På 13 år hade organisationen värvat 80 000 medlemmar i mer än 2 300 klubbar. Men så kom börskraschen i oktober 1929 och den världsomfattande depressionen. Klubbarna fick problem med att kräva in avgifterna från medlemmarna och betala sina avgifter till organisationen. Budgeten skars ner, kontorets personal minskade, lönerna sänktes och lionrörelsens utveckling avstannade. Men även om finanserna var i botten var lionandan vid liv och 1933 när depressionen var som störst, rapporterade klubbarna mer än 19 300 humanitära aktiviteter. Tillfrisknandet kom snabbt och mellan åren 1935 och 1936 rapporterades nya lionländer i Central- och Sydamerika. Organisationen hade då 117 000 medlemmar.

LC Stockholm först i Europa Vid trettioårsjubiléet 1948 kunde organisationen se tillbaka på ett konstant ökat medlemsantal. Europapremiär blev det den 24 mars när LC Stockholm chartrades. Strax följde LC Genève och klubbar bildades i en allt snabbare takt i Europa. Den första japanska klubben kom till den 5 mars 1952 och Ungern blev det första landet österut som öppnade gränserna för lionismen 1989.

Lions och FN När andra världskriget var till ända fick Lions Clubs International ikläda sig rollen som fredsstiftare. Förenta Nationerna försökte bota en värld som sargats av kriget och då hedrades vår rörelse med status som rådgivare vid bildandet av världsorganisationen. I det här sammanhanget skall man erinra sig det beslut som delegaterna vid convention i Louiseville i Kentucky tog 1929. Man gjorde då följande tillägg till Lions stadgar: ”Att skapa och upprätthålla en anda av samförstånd mellan jordens folk”. Därmed lade man grunden till dagens lionism i sökandet efter fred, vilket också återspeglar sig i Lions Dag med FN i mars månad varje år då också fredsaffischtävlingens resultat redovisas i en utställning. Tävlingen har inspirerat unga konstnärer över hela jorden och till 1991 års tävling, t ex, kom bidrag från nära 300 000 barn med stöd av lions i 55 länder.

Lions Clubs International Foundation Sedan Lions Clubs International Foundation eller i dagligt tal LCIF kom till år 1968 har organisationen förmedlat miljontals kronor i hjälp. Tillväxten gick långsamt och det tog nära fem år innan LCIF hade tillräckligt med tillgångar för att kunna betala ut nära 100 000 USD i bidrag. Högsta enskilda bidrag var USD 5000. I dag är gränsen USD 75 000, i speciella fall 200 000. En av de första summor som betalades ut sändes till turkiska Lions. Pengarna var avsedda för epileptikerna i landet, som har mera än 400 000 drabbade.

Efter hand som Lions stöd ökat till LCIF har också bidragen kunnat öka. 1983 gick dessa för första gången över en miljon USD. När LCIF bildades hade man som målsättning att stödja yrkesutbildningen och att bistå vid större katastrofer, synvård och forskning, cancer, hörsel och humanitär hjälp. Idag är emellertid målsättningen begränsad till tre områden: hjälp med yrkesutbildning, bistånd vid större katastrofer samt humanitär hjälp.

LCIF har också givit stora belopp till mottagarna av Lions Humanitarian Award och stödjer SightFirst programmen. Humanitarian Award syftar inte enbart till att belöna någon som bidrar till

att förbättra världen utan skall också ge ekonomiskt stöd i arbetet. Det första stöd som gavs var till Moder Teresa vid Convention i New Orleans 1986 där hon fick 25 000 USD för sitt arbete i Calcutta bland de fattigaste av alla fattiga. I Brisbane gick utmärkelsen till Dr Douglas Coster, som blivit känd för sina insatser när det gäller hornhinnetransplantationer. Han fick ett bidrag på 250 000 USD, att användas för att förebygga blindhet i Australien, Sydostasien och Stillahavsregionen.

Vid ingången av sitt tredje årtionde kunde LCIF summera att man fördelat mer än 100 miljoner USD till humanitär hjälp. Också Skandinavien har fått hjälp att realisera viktiga program med hjälp av LCIF. "Flyghjälpen", med sex flygande ambulanser i Afrika är en av dem som fått bidrag med 125 000 USD och till Polen har LC Bräkne-Hoby kunnat sända ett rullande laboratorium för att förbättra miljön. I Finland fick medlemmarna stöd till ett hem för gravt handikappade personer.

SightFirst Bidragen från LCIF har på många områden fått stor betydelse. Ett av områdena har varit stödet till forskningen omkring diabetes som fått över 3 miljoner USD. SightFirst är ett utmärkt exempel på samarbetet mellan lions i många länder och LCIF. SightFirst skall förhindra och bota blindheten på ställen i världen där behovet är störst. I en värld där en människa blir blind var 30:e sekund, kan man tänka sig vilken betydelse insatserna har fått - helt efter Helen Kellers vädjan till Lions att bli "De blindas Riddare".

Kvinnorna kommer med 1987 skrevs ett nytt kapitel i Lions historia. Kvinnorna fick nu möjlighet att bli medlemmar i lionklubbar. Naturligtvis har kvinnorna under årens lopp arbetat sida vid sida med männen, ofta genom damklubbar och i samband med klubbarnas aktiviteter. År 1975 skapades Lionessklubbprogrammet som lades ner 1991. Unga kvinnor har också i hög grad bidragit till framgångarna med Leo-programmet. Den första Leoklubben bildades 1957 i Pennsylvania. Convention 1987 i Taipei på Taiwan under ledning av svensken Sten Åkestam, som detta år var Internationell President, blev det största convention som hållits med ca 35 000 deltagare. Där togs ett beslut av stor vikt. Vid mötet beslöt delegaterna att ändra stadgarna och strök ordet "man" i stadgarna. Därmed kan nu även kvinnorna bli Lions och bekläda höga ämbeten inom organisationen. Men innan beslutet kom hade medlemmarna länge diskuterat frågan. När förslaget gick till omröstning vann Ja-rösterna med 77%. Verkligheten hade hunnit ifatt organisationen. Sextio år tidigare hade man ändrat i stadgarna och tagit bort ordet "White man" och ändrat till bara "Man".

Den vita kappen Den vita kappen - numera en internationellt erkänd symbol för blindhet - uppfanns av en lionmedlem från Preoria i Illinois. Det var Georg A. Bonham som år 1930, när han var president i sin klubb, observerade hur svårt de synskadade hade att ta sig över livligt trafikerade gator. Förarna av bilarna såg ingen skillnad mellan blinda och seende. Käpparna som man använde skilde sig inte från andra käppar.

Bonham kom på idén att de blindas käppar skulle målas vita och förses med rött band så att andra kunde se att käppens ägare var synskadad. Snart hade klubbens medlemmar målat upp ett antal käppar som delades ut. Stadsfullmäktige i Preoria antog sedan en förordning att blinda som bar en vit käpp skulle ges företräde vid övergångsställena. År 1956 hade varenda delstat i USA antagit lagar som gav personer med vita käppar företräde. De här lagarna skyddar också blinda som åtföljs av ledarhundar - också det en lionistisk aktivitet och initiativ som resulterat i att man i USA möjliggjort för tusentals personer att få ökad rörelsefrihet genom "Leader Dog Schools for the Blind". Skolan ligger i Rochester i staten Michigan.

Bonhams lyckliga infall är endast ett litet exempel på de många goda idéer som kommit till under åren. Banks fickskrivmaskin för Brailleskrift (blindskrift) är ett annat exempel på en lionmedlems kreativitet och vilja att hjälpa. Många lionmedlemmar har direkt eller indirekt legat bakom de kreativa förslagen när det gällt att underlätta livet för de synskadade och handikappade. Här i Sverige har Lions idépristävling för handikapphjälpmedel under många år resulterat i nya hjälpmedel och idéer för att ge de handikappade andra möjligheter. Listan kan göras mycket lång!

Internationella kontoret Genom åren har det internationella kontoret varit inhytt på ett flertal platser allt sedan starten vid Melvin Jones pulpet i hans försäkringsagentur. Under 1940-talet var det tal om ett "Lions International City" söder om Chicago men svårigheter med planering och finansiering hindrade att drömmen gick i uppfyllelse. När de hyrda lokalerna i McCormick Building började bli för trånga inköpte man en byggnad vid 209 North Michigan Avenue för 750 000 US dollar och det blev ett ekonomiskt lyckokast. Äldre lions erinrar sig säkert adressen. Byggnaden reparerades och moderniserades och 1955 flyttade man in. Snart skulle det emellertid visa sig att också lokalerna på Michigan Avenue blivit för trånga på grund av organisationens våldsamma tillväxt. Man sökte ny mark och fann denna i hörnet av York och Cermak Road i Oak Brook, en förstad till Chicago, där en modern och ändamålsenlig byggnad uppfördes. Inflyttning skedde 1972. Också den här byggnaden visade sig för liten och man tvingades bygga till 1983-85. Till skillnad från tidigare lokaler så kan man i Oak Brook ytterligare expandera och i trygg förvissning om att läget är mycket attraktivt, - man var en av de första som flyttade ut till området som snabbt vuxit till en storstad.

Dags för Europa Redan på trettioalet umgicks Melvin Jones med tanken att introducera Lions International i Europa. Andra världskriget satte emellertid stopp för planerna men 1948 fick organisationen äntligen fotfäste på vår kontinent när Sverige, Schweiz och Frankrike fick sina första klubbar.

Det var fyra medlemmar, Melvin Jones, internationella presidenten Fred W. Smith, biträdande generalsekreteraren R. Roy Keaton och A.A. deLage som blev de viktigaste aktörerna för att bilda lionklubbar i Europa.

År 1948 började Europa resa sig ur ruinerna efter det förödande andra världskriget. En ny tid höll på att bryta in och Lions skulle vara med om den. A.A. deLage reste till Europa på uppdrag av Melvin Jones. Han gjorde först ett uppehåll i Paris för att undersöka möjligheterna där och fortsatte sedan till Genève där förhoppningen på en ny lionklubb - den första i Europa - såg ut att kunna infrias ganska omgående. De tjugo nyckelpersoner som i Genève blivit tillfrågade bad emellertid om betänketid. DeLage som hade sällskap med Keaton beslöt då att flyga till Stockholm där en grupp personer redan visat intresse. Under tiden hade man både i Genève och i Stockholm fått reda på att den grupp som först uppfyllde kraven på medlemskapet skulle betraktas som den första lionklubben i Europa. President Fred Smith överlämnade charterbrevet till lionklubben i Genève den 19 maj och till Stockholm den 23 maj. Det var alltså Genèveklubben som först tog emot sitt charterbrev, men det är Stockholm som räknas som Europas första klubb eftersom man var först med att uppfylla de stipulerade kraven. Därav beteckningen "MD 101" för Sverige och 102 för Schweiz.

Första steget Den som införde lionrörelsen i Sverige var Torgny Lange, på den tiden kartredaktör vid Rikets Allmänna Kartverk och sedermera bosatt i Linköping. Torgny Lange lämnade organisationen redan 1949 och flyttade utomlands på nyåret 1950. Han kom ändå att betyda mycket i starten av den svenska lionrörelsen och är den ende som innehaft titeln District Governor of Scandinavia.

Torgny Lange reste till USA på ett stipendium från Swedish-American Foundation och deltog bl a i en journalistkurs i staden Syracuse, New York State. Där kom han, som intresserad sportflygare, i kontakt med en viss Harold E. Curran, som just det året var guvernör för ett liondistrikt inom

delstaten. Han bjöds in till internationella kongressen i Philadelphia i Pennsylvania. Året var 1946. I egenskap av europé erbjöds han tala till de 18 000 kongressdeltagarna. Här lovade han att försöka organisera den första lionklubben i Europa. Också Melvin Jones fick detta löfte och nästan två år senare kom LC Stockholm till och den 23 maj 1948 invigdes klubben i närvaro av internationella presidenten Fred W. Smith. Klubben bildades den 24 mars som nummer ett i Europa med Torgny Lange som medlem nummer ett.

Ur den svenska lionismen växte, med Torgny Lange som drivande kraft, Osloklubben fram, som organiserades i april 1949 och Köpenhamn i september 1950. Därmed var grunden lagd för Skandinavisk lionism och januari 1950 kom Helsingforsklubben till.

Här i Sverige hade under tiden bildats LC Halmstad som är klubb nummer två och LC Malmö som kom till två dagar senare den 21 oktober 1948 och blev nummer tre. I juli 1949 fanns sex klubbar, LC Stockholm, Halmstad, Malmö, Eskilstuna, Strängnäs och Uppsala men redan 1951 noterades 20 klubbar, 1952 fanns det 40 och 1953 80 klubbar. Redan då hade Sverige två distrikt. Medlemstalet var ungefär 200 år 1949. År 1950 var vi 250 medlemmar. 1951 hade vi nått 450 och 850 var vi år 1952. I juli 1979 fanns det 500 klubbar med ca 17 000 medlemmar.

Cyril Marcus Tidigare har nämnts att Torgny Lange blev vår förste och ende distriktsguvernör för Skandinavien. Den 12 juli 1949 valde medlemmarna i distrikt 101 Sverige Torgny Lange till distriktets guvernör för perioden 1 juli 1949 - 30 juni 1950 och Hadar Wahrenby till distriktssekreterare. Samtidigt valdes två suppleanter på vardera posten för samma tid i händelse av förfall för ordinarie. Allt verkade vara i ordning men redan den 27 juli avsåg sig Torgny Lange sitt guvernörsuppdrag på grund av förestående utlandsvistelse. Det blev alltså omedelbart aktuellt med en efterträdare till Lange som distriktsguvernör och Cyril Marcus åtog sig posten som Acting District Governor för Sverige 1949-1950 och därefter som distriktsguvernör 1950-1951. Cyril Marcus, som tillhörde LC Stockholm flyttade några år före sin bortgång till Kullabygden och kom där att bli medlem i LC Höganäs. Han blev alltså svenska lionrörelsens första DG i multipeldistrikt 101 Sverige och Hadar Wahrenby svenska organisationens förste rådssekreterare. Posten behöll Hadar Wahrenby fram till sin död 1972 varefter Lars Edwards efterträdde.

Tankarna omkring en egen klubbtidning väcktes tidigt och Hadar Wahrenby som år 1949 var distriktssekreterare åt Lange hade på våren samma år hört sig för om tillstånd att utge en svensk liontidning. Svaret från huvudkontoret blev positivt med tillstånd att "saxa" artiklar ur den amerikanska The Lion. Tidningen 101:an som Gösta Koorn i Stockholmsklubben Stockholm/Norrmalm ensam svarade för kom ut med sitt första nummer i oktober 1949. Då fanns i landet sju klubbar.

Hundraettan var självfinansierad genom annonsintäkter.

Tidigare hade medlemmarna fått den amerikanska utgåvan en gång i månaden. Det var åtskilliga som knorrade över tidningen - man läste inte engelska alldeles utan vidare och innehållet ansågs vara alltför amerikanskt.

Så småningom övergick 101:an till att bli en skandinavisk utgåva av The Lion och 1975 blev tidningen en ren svensk angelägenhet. Våra nordiska vänner skaffade sedermera egna tidningar.

The Lion nr 4/08-09

Samarbete över gränserna Allteftersom lionrörelsen växte sig allt starkare i de Nordiska länderna insåg man ganska snart nödvändigheten att etablera någon form av samarbete. Då föddes Nordiska Samarbetsrådet som är ett samarbetsorgan mellan länderna i Norden. Rådet har till uppgift att främst verka för samförstånd och vidgat samarbete. Men man skall också förbereda samgående och ett enhetligt uppträdande vid internationella kongresser och andra större lionsammanskomster och gemensamma aktiviteter.

De gemensamma aktiviteterna har varit många under årens lopp och resulterat i lyckliga och iögonfallande resultat. Orkester Norden, t ex, har som mål att stärka sammanhållningen mellan

nordisk ungdom och utveckla kunskaperna om nordisk musik. Orkester Norden anses idag som Nordens främsta kulturprojekt och har överallt väckt stor och berättigad uppmärksamhet.

Andra exempel på aktuella samarbetsprojekt mellan länderna i Norden är en modern kartbok till Estlands skolbarn, Nordens hus i Estland som är ett barnhem, ett hem för äldre och rörelsehindrade i Polen och ett barnhem i Moskva för multihandikappade, föräldralösa ungdomar.

I Nordiska Samarbetsrådet (NSR) ingår samtliga medlemmar av guvernörsråden i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige. Dessa äger en röst vardera. När det gäller ett

enhetligt nordiskt uppträdande utåt har varje multipeldistrikt endast en röst. Landet företrädes då vid röstning av guvernörsrådets ordförande (GRO). Alla förutvarande distriktsguvernörer äger rätt att deltaga i sammanträdena och har förslags- och yttranderätt men ej rösträtt. Vårdlandets guvernörsråd utser ordförande vid rådets sammanträde. Enligt stadgarna skall NSR sammanträda en gång om året i januari månad. Extra sammanträde kan hållas t ex vid internationella kongressen eller EuropaForum.

Första nordiska sammankomsten ägde rum i Göteborg 1957, nio år efter att lionrörelsen kommit till Europa. 1961 antogs första gången formella stadgar för Nordiska Samarbetsrådet (NSR).

Genom åren har Norden tack vare NSR alltid kunnat få fram kandidater till internationella styrelsen. Av styrelsens 33 ledamöter har vårt område i Norden därigenom alltid haft minst en ledamot.

EuropaForum EuropaForum är, som namnet anger, ett samarbetsorgan mellan de europeiska lionländerna och har som målsättning att sammanföra och stärka lionismen. EuropaForum gör det möjligt för de över 50-talet länder att träffas under vänskapliga former och samtidigt skapa den ömsesidiga förståelse som resulterar i ett fördjupat samarbete över hela Europa. Viktiga aktiviteter som ungdomsutbytet och ungdomslägren prioriteras på Forum. EuropaForum sammanträder en gång om året vid ingången av hösten. EuropaForum är det äldsta LionForum med första mötet 1953 i Frankrike. Forumet har fått efterföljare i andra världsdelar, t ex Afrika, Asien, Latinamerika och USA.

Convention Organisationens högsta beslutande organ är den internationella kongressen som samlas en gång om året. Klubbarna representeras av en delegat för var 25:e medlem eller merparten av 25. I samband med kongressen hålls en skola för nyvalda guvernörer under flera dagar. Ett flertal seminarier genomförs också.

Internationella styrelsen Internationella styrelsen sammanträder fyra gånger årligen, första gången omedelbart efter kongressens avslutning, därefter i oktober/november, sedan i mars/april och så omedelbart före kongressen. Sammanträdena varar i allmänhet en vecka. Inom styrelsen har direktorerna plats i någon av de fasta kommittéerna och dessa sammanträder i samband med styrelsemötena.